

Zanimive podrobnosti iz delavskega sveta

Pleteninarski delavci za močnejšo organizacijo.

Philadelphia, Pa. — Konvencija pleteninarskih delavcev, ki sedaj tukaj zboruje, razpravlja o načrtu za povečanje organizacije pleteninarskih delavcev. Predloženi načrt predvideva, da se odpravijo razlike, ki sedaj obstajajo v pogodbah krajevnih organizacij in se na ta način stabilizira plača in delovne razmere po celi industriji.

Dalje načrt tudi predvideva, da se v industrijo uvede sistem prostovoljnega razsodišča, v katerem bi imeli delavci in podjetniki enako zastopstvo. Na čelu razsodišča bi bil nepristranski predsednik, namreč oseba, ki ga izvolita obe stranki. Ustanovili naj bi se tudi urad za delo; ta urad bi se upravljal in vzdrževal enako po obeh strankah.

Unija bo insistirala pri sklepanju novih pogodb, da se termin za javenje poviš od štirih na šest let.

Deset delavk ubitih.

Bratislava, Čehoslovakija, 28. junija. — Deset delavk je bilo danes tukaj ubitih, ko se je pri petletni eksploziji bencina v tovarni za izdelovanje kavčuka. Dvanajst drugih delavk je bilo zelo nevarno ožganih; nekatere ožgizme teh mogoče podležejo opeklinam.

Ameriški konzul v Mussoliniji poda ostavko.

Washington, D. C. — Pittsburski magnat in sedanjí ameriški konzul v Italiji H. P. Fletcher, se najbrže zahvali za svojo sedanjost službo. Vzrok temu je, ker se s tajnikom za zunanje zadeve preveč ne razume. Fletcher je velik oboževalec Mussolinija in fašizma in eden izmed najbogatejših oseb v Pittsburgu. Sliši se, da se misli podati v privatno življenje.

Kuharice zagrozile s stavko.

Pariz, Francija, 28. jun. — Franciji grozi stavka njenih kuharic, kar je lahko udarec v najbolj občutljiv del naroda. Kraljice kuhinje so prišle do prepričanja, da se jim vsled slabih razmer gode preveč velike krivice, da bi jih še nadalje mirno prenašale. Zagrozile so s stavko.

Pariški delavci zahtevajo plačo v denarju, ki je "kovan."

Pariz, Francija, 28. jun. — "Mi ne moremo papirja; plačajte nam v kovanem denarju," se glasi zahteva pariškega delavstva, ki opravljajo mestno delo.

Mestna vlada se je namreč odločila izplačevati mestne delavce v čeki. Delavci so se ti predložitvi uprli in na pomoč poklicali postavu, v kateri je rečeno, da morajo biti mestni delavci plačani v kovanem denarju. Francoški delavci nimajo dosti vere v papirnati denar ali čeki, pa četudi jih piše vlada.

Strojna civilizacija v nevarnosti razpada.

Athene, Georgia. — Odbor, ki ima v rokah priprave za konferenco za mednarodne zadeve, ki bo tukaj zborovala od 8. do 19. julija, je v svojem povabilu izjavil, da stoji današnja strojna civilizacija v nevarnosti razpada. Nevarnost postoji radi novih problemov, ki sledijo razvoju industrije in mašinerije.

Ta konferenca so se udeležili kapitalisti, uradniki, profesorji, delavski voditelji in odvjetniki. Predmet za razprave bo industrializacija južnih držav.

Prosperiteta anarističnih rudarjev.

Scranton, Pa. — Del tistega ameriškega ljudstva, ki ve o prosperiteti le toliko kolikor čita v časopisih, so tudi rudarji, ki delajo na polju trdega premoga. V zadnjih štirih letih, odkar je prišla na površje Coolidge-Hoover-

Mohiški listi morajo ignorirati verske vesti

Vlada se boji demonstracij radikalcev in škofje so zadovoljni z molkom.

Mexico City, 29. jun. — Mohiški časopisi, ki so zadnje dni na dolgo in široko poročali o izročanju cerkva duhovščini in demonstracijah vernikov v prilogi paktu med vlado in hierarhijo, so včeraj nenadoma prenehali s temi poročili. Niti ene vesti ni bilo v listih glede obnove bogoslužja.

Vlada je namreč posvarila liste, naj si nalože prostovoljno cenzuro v svrhu mira v deželi. Vlada se boji sovražnih demonstracij s strani radikalcev, ki odločno protestirajo proti paktu s cerkvijo. Poročila v listih o klerikalnih demonstracijah so razpalila nasprotne elemente in bati se je izgrediv. Incidenti so se že pripetili. V okolici glavnega mesta so izgredivniki napadli neke cerkve. Odtod cenzura.

Javno mnenje je na strani cenzure v tem slučaju. Celo škofje odobravajo ta korak, češ, da rajši vidijo, če se manj poroča o entuziazmu katoliških množic.

Ameriški židje se izseljujejo v Rusijo

Ustanovili bodo posebno poljedelško kolonijo. Rusko-ameriška trgovska korporacija obljublja pomoč.

New York, N. Y. — V hotelu Manhattan se je te dni zbrala skupina ameriških židov, da poslušajo govore o načrtih poljedelške kolonije v Sovjetski Rusiji, kamor bi se naselili židje, ki se želijo posvetiti poljedelstvu. Na sestanku so bili navzoči zastopniki organizacije Komzet, Ozet in Amtorg (Rusko-ameriška trgovska korporacija), ki so obljubili svojo pomoč židovskim izseljencem pri njih podvzetju.

Sovjetska vlada je določila v kolonizacijo zemljo, ki se razteza med rekama Biro in Bidjan v južni Sibiriji. Ta kos zemlje obsega več prostora kot država Belgija. Zemlja je zelo rodovitna, preprežena s plovbnimi rekami in njeni mineralni in naravni zakladi so še nedotaknjeni. Sedanje prebivalstvo šteje le okrog 32.000.

Max Levin, predsednik Amtorga, je poročal, da se je v zadnjih letih izselilo nad 125.000 židov v Rusijo. Večina teh se je posvetilo poljedelstvu in so zadovoljni, da je delal Levin, kar potrjuje, da so židje lahko uspešni poljedelci.

Na sestanku v Mantattan hotelu je bilo navzočih tudi več poljedelskih ekspertov, ki so obljubili svojo pomoč pri nabavi traktorjev in drugih poljedelskih strojev, ki bodo poslani iz Amerike v židovsko kolonijo v Rusiji.

Letalca padla. — Mnogo nesreč.

Roosevelt Field, N. Y. — Letalka Viola Gentry, ki je krožila v zraku v vztrajnostni tekmi, se je smrtno pobil, ko je njeno letalo telebnilo na tla med prejetjem goriva iz drugega letala. Pilot, ki je bil z njo, se je ubil. Tragedija je toliko večja, ker je njen zaročenec Bill Ulrich z njo tekmoval in po njeni nesreči je ostal v zraku krožeč dalje ne vedo, da je Viola težko ranjena. Po radiu so mu sporočili, da ni nič hudega.

V petek so bili trije drugi letalci ubiti širom dežele.

Letalske nesreče.

Beach Heaven, N. J., 28. jun. — Trije letalci so se včeraj ubili, dva pa sta bila ranjena, ko so treknili na zemljo v bližini tujaknjega pristanišča. — V South Bendu se je včeraj tudi pripetila nesreča, pri kateri sta bila dva letalca ubita.

KAJ PRIPOVEDUJEJO MLADE STAVKARICE

Tekstilna industrija na jugu se razvija na telesih modernega tlačanstva.

New York, N. Y. — Iz Gastonije, North Carolina, do mesta New York je dolga pot. Posebno se to zdi osebi, ki je prvič na potovanju. Pot pelje skozi velika mesta in prijazne pokrajine in ko se človek, ki je navajen malo mestnega življenja ob nedeljah in dvajsturnega delavnika v tovarni, znajde v ameriški metropoli, in v vrvenju milijonske množice in med nebežnimi poslopji, se naravno čudi.

In čudili so se tudi trije mladi stavarji iz Gastonije, ki so sem dospeli v interesu tamkajšnjih stavarjev. Nahajajo se na poti, da osebno razlože delavstvu po vzhodu razmere, ki so odgovorne za sedanjí val stavk na jugu. Vsi stavarji so mladi: Elizabeth McGinnis ima šestnajst let, njena spremljevalka Binny Green ima komaj štirinajst let in Edgar Passmore, katerega brat se nahaja v ječi radi stavke, je nekoliko starejši.

Elizabeth je najgovornejša. Iz njenega pripovedovanja o njenih izkušnjah kot delavka je razvidno, pod kakšimi razmerami se razvija tekstilna industrija na jugu in zakaj so ali delavci na stavko. Ona pripoveduje: "V tovarni sem morala biti vsako jutro ne pozneje kot ob pol šestih uri; včasih sem dospela na delo še ob petih zjutraj. Do šeste ure sem osnala stroje, seveda ne, da bi bila plačana; to delo smo bili posiljeni opraviti vsi delavci; ako ga nismo opravili zjutraj pred šesto, smo ga morali pa zvečer po šesti uri, namreč ko je bil delavnik končan.

"Mati je vstala vsako jutro najpozneje ob štirih, da je otrokom napravila zajuterk in jih odpravila v šolo. Nato se je podala na delo v tovarno, kjer je morala biti ob pričetku delavnega časa ob šesti uri."

Elizabeth je zaslužila teden-ako od osem do devet dolarjev, njena spremljevalka pa \$4.95 za šestdeset ur dela na teden. Delavci živijo v barakah, ki so jih družbe zgradile po formi ameriških rudniških kempov.

Fašistovski pes pobegnil v pa-piško državo.

Rim, 29. jun. — Prvi incident na meji Italije in Vatikana države so se pripetili včeraj, ko so rimski šintarji lovili psa po trgu Sv. Petra. Pes je ušel na trg Santa Marije in gonjači so drveli za njim, tedaj jih je ustavila papeževa čvarčarska garda z besedami: "Ne dalje! Tu je meja!" Gonjači jezni so se kregali, toda straha jih je podučila, da je pes pobegnil čez mejo iz Italije v Vatikansko državo in če hočejo za njim, morajo prej dobiti dovoljenje od papeža. Vse se je smejalo, najbolj je pa bil zadovoljen psiček.

Obrtna komisija prekinila pre-laskavo.

Washington, D. C. — Zvezna obrtna komisija je v četrtek prekinila preiskavo glede propagande in mahinacij trusta elektrike. Preiskava je bila ob-širna in se je z malimi presledki vlekla 18 mesecev. Obnovila se bo zopet enkrat v jeseni.

Stavka rudarjev poravnana.

Herrin, Ill. — Danes je bila tukaj poravnana stavka, katere se je pričela pred več tedni v premogorovu Cosgrave Meehan Coal kompanije. Premogorov se nahaja v Paultonu v bližini Matrona. Stavka se je pričela radi novih delovnih razmer, katere je družba mislila uvesti. Rudarji so se vrnili na delo.

Lopa je logika joklarskega trusta

Magnatje zahtevajo znižanje tarifa na mangan, ki ga morajo uvažati in zvišanje tarifa na jeklo tujih držav.

Washington, D. C. — Parada ameriških kapitalistov pred senatnim odborom za novo tarifno predlogo se še vedno nadaljuje. Vsaka skupina zahteva za sebe tako podstavko v novi tarifi, ki ji bo prinesla največ profitov, ne oziraje na ljudsko interese.

Jeklarski lobisti so bili pred senatnim odborom še dvakrat; prvič so zahtevali, da se carina poviša na jeklo, ki ga uvažajo v deželo kapitalisti tujih držav, predvsem iz Evrope. Argumentirali so, da je zvišanje carine v interesu dežele, posebno še v interesu delavskih plač v jeklarski industriji, ker ako se dopusti, da tuje jeklo konkurira na domačem trgu z ameriškim jeklom, bo jeklarska industrija pričela pešati in znižanje plač bi bilo v tem oziru absolutna potreba.

Sedaj je bil pred tem odborom zopet lobist te industrije John A. Topping in zahteval znižanje tarifa na uvoz mangana. Amerika namreč ne pose-duje te vrste rude, razen v malih količinah, in jo je prisiljena uvažati največ iz Rusije, kjer se nahajajo najbogatejše plasti tega zaklada. Znižanje carine v tem slučaju je v interesu ameriškega jekla in ljudstva, je argumentiral Topping, kar je seveda resnica.

Ali v slučaju, ako bi jeklarski trust podprl dovolj mangana na domačih tleh ali pa se celo za eksportacijo, ali bi v tem slučaju tudi zahteval znižanje carine na ta produkt? Jeklarski trust je res praktičen; zahteva visoko carino za to in nizko carino za ono, vse v eni sapi — seveda v interesu dežele in ameriškega delavstva. Za sebe jeklarski magnatje ne zahtevajo nič...

Velik letalski rekord

Hawks dovršil polet iz New Yorka do Los Angelesa in nazaj v 37 urah.

Roosevelt Field, N. Y. — Kapitan Frank M. Hawks, ki je 27. junija poletel iz New Yorka preko kontinenta v Los Angeles v 19 urah in 10 minutah, je naslednji dan 28. junija poletel nazaj v New York in došel sem v 17 urah in 38 minutah. To je bil prvi transkontinentalni polet sem in tja, ki je bil izvršen brez malega v 37 urah.

Sporod med rudarji v Indiani; šerif zahteva milico.

Dana, Ind. — Tukaj je prišlo v petek do večjega spopada med skupino rudarjev, ki so na stavki in skupino rudarjev, ki so zaposleni pri Bono Coal kompaniji.

Do spopada je prišlo, ko je 300 rudarjev iz Clinton okraja navelo na premogorov, v katerem je delalo 42 rudarjev. Stavkarji so prišli k premogorovu in ustavili ventilacijo, kar je prisililo delavce, da so zapustili delo. Ko so parili na površje, so jih čakali stavkarji in pričeli mahati po njih. Več rudarjev je bilo resno pretepenih.

Serif iz okraja Verson, ki je bil pozvan na pozorišče, je poslal governerju zahtevo, da pošlje na pozorišče državno milico.

Dewey v Rusiji.

Odesa, USSR, 29. jun. — Charles Dewey iz Chicago, finančni svetovalec Poljske, je dopel s svojim sinom v Odešo in pravi, da je prišel proučevati razmere v Sovjetski Rusiji. Mogoče je njegov poset v zvezi s prihajajočim priznanjem sovjetov.

BRITSKI RUDARJI IN DELAVSKA ZMAGA

Kompletna zmaga rudarskih kandidatov. Cook napoveduje, da rudarji dosežejo skrajšanje delavnika v bližnji bodočnosti.

London, Anglija. — Bojevití voditelj rudarjev v Angliji A. J. Cook je v tedniku "New Leader" objavil članek o zadnjih britskih volitvah. V članku napoveduje skorajšni prekle zakonov proti rudarjem, ki ga je sprejela zadnja torijska vlada kmalu potem, ko je prišla na krmilo.

O volitvah v rudarskih okra-jih on piše:

"Rudarska organizacija je postavila 43 kandidatov in vseh 43 je bilo izvoljenih. Približno toliko kandidatov so postavile v rudarskih okrajih tudi druge organizacije (unije, kooperativne in delavske lokalne politične organizacije); in kjer so bili iz-med prebivalstva rudarji v večini, so bili vsi delavski kandidati izvoljeni."

Cook piše nadalje, da se morajo glasovi rudarjev smatrati kot manifestacija in njih zahteve za rudarski čarter (program). V tem čarterju ali programu rudarji zahtevajo odpo-klice prej omenjenega zakona, penzijo za rudarje, ki so stari več kot 60 let, nov odškodninski zakon, izboljšanje šolskih zakonov, potom katerih se naj po-viša šolska doba; minimalno plačo, potom katere bodo kon-traktirni rudarji prejimali \$3.00 na dan, letaki po \$2.75 in \$2.50 na delavci, ki delajo na površju.

Glede poizkusov torijskega in liberalnega časa, da bi pri-dobili MacDonaldovo vlado, da se rudarski zakon takoj ne od-pravi, Cook pravi, da so rudarji sedinjeni v svoji zahtevi, da se ta zakon takoj prekliče. On svari delavsko stranko pred vsakim razkolom v njenih vrstah. O odpravi tega zakona on pravi:

"Krik, ki ni nov, da bo od-poklice tega zakona rušil pre-mogarsko industrijo, je bres vsake podlage. Dejstvo, o kate-re se je že vsak lahko prepri-čal, je, da podaljšanje delav-nika ni povečalo trga za premog, zvišanje zaslužka in ne zmanj-shalo število nesreč. Resnica je, da je ta zakon vrgel industrijo še v večji kaos in premogarje pognal še v večjo revščino."

Filmski igralci dosegli prvo zmago.

New York, N. Y. — Organi-zacija filmskih igralcev je dosegla svojo prvo zmago v svoji seda-nji kampanji za organiziranje te industrije. Prva filmska druž-ba, ki se je podala in sklenila pogodbo z delavci, je Powers Cine-phone Equipment korporacija, katere sedaj snema filmsko sli-ko.

Organizaciji filmskih igralcev je pred nekaj dnevi priskočila na pomoč Ameriška delavska federacija, katere je obljubila igralcem moralno in finančno pomoč. Kampanja je v polnem zamahu tudi v Los Angelesu (Hollywoodu), kjer je centrum filmske industrije in organiza-cija upa na sklenitev pogodbe z nadaljnjimi družbami.

Zapičma alkohola.

Calumet City. — V navalih suhaških agentov v tem mestu je bilo v petek zaplenjenih več kotličkov za kuhanje žganja in velika količina alkoholnih pijač. Petnajst oseb je bilo aretiranih radi kršitve prohibicije.

Socialistični pionir v Angliji umrl.

London, 29. jun. — Edward Carpenter, pesnik, pisatelj in pionir v socialističnem gibanju na Angloskem, je včeraj umrl v starosti 85 let.

Borahovo pismo magičen ključ v Sovjetski Rusiji

Košček papirja s podpisom senatorja Boraha odpre vsaka vrata v Sovjetiji.

Washington, D. C. — Ameri-čani, ki potujejo po Sovjetski Rusiji, bodisi po businessu ali drugih poslih, so odkrili, da Borahovo priporočilo pismo več zaleže kot ameriški potni list in sploh je neprecenljive vrednosti. Senator Borah iz Idaho, znani zagovornik priznanja sovjetov, rad ustreže potnikom in napiše pismo, v katerem priporoči Američana sovjetski gostoljubno-sti. In potniki, ki so bili s Borahovim pismom v Rusiji, se ne morejo nahvaliti, kolike koristi jim je bilo pismo.

Nekateri poročajo, da je Borahovo pismo pravi "magični ključ," ki odpre vsaka vrata v Sovjetski uniji. Potniki drugih dežel, ki imajo diplomatične sve-se s sovjeti, nimajo takih ugod-nosti. Zgodilo se je še, da je A-meričan ignoriral sovjetski vi-sum na potnem listu in pokanal na mejl Borahovo pismo — in nihče ga ni vprašal po vizumu.

Poledica te magičnosti je, da Borah sedaj dobiva dnevno pro-šnjo za priporočila pisma. Tipič-na forma pisma, ki ga napiše Borah, je sledeča:

"Senatni odsek za zunanje za-deve Združenih držav, William E. Borah, predsednik.

Washington, D. C., 27. maja 1929. — Vsem onim, ki jim je to pismo prezentirano:

Lastnik tega pisma, mr. Guy Ward Mallon, namrava s svo-jim sinom vred obiskati Sovjet-sko unijo. Mr. Mallon je odvet-nik iz Cincinnatija, Ohio, odli-čen član svoje profesije, izobra-žen gentleman in najboljše ga značaja. Namen njegovega obis-ka Rusije je, da se intimo se-znani a to veliko deželo in se spozna z ruskim ljudstvom ter njegovimi problemi. Podpisani bo zelo hvalečen velikemu ruske-mu ljudstvu, če lasko posetni-ku vso prijaznost.

William E. Borah."

Španski letalec najdomi še živi

Letalo plovilo teden dni po mor-ju v bližini Azorskih otokov.

London, 30. jun. — Major Ramon Franco in trije drugi špan-ski letalci, ki so 20. junija pole-teli v hidroplano "Numanciji" proti New Yorku in se potem izgubili, so bili včeraj najdeni ži-vi in zdravi, toda izstradani in izmučeni, kakih sto milj od A-zorskih otokov. Močivo anglo-škaga aeroplanskega parnika "Eagle" je opazilo hidroplan na morju in rešilo letalce. Letalo je bilo tudi rešeno. Letalec so zdaj na morskem potu v Gibraltar.

Franco je sporočil, da so med potom izgubili amer in ali mimo otokov; nakar jim je zmanjkalo goriva in morali so iti na mor-je. Potem so čakali rešitve in viseli med življenjem in smrtjo, kadar je bilo morje nemirno.

Strojniki prično s kampanjo.

Chicago, Ill. — Unija stroj-nikov namerava pričeti s obsež-no kampanjo vseh delavcev, ki delajo v strojni in podobnih industrijah. To akcijo so skle-nile podvzeti čikaške lokalne orga-nizacije strojnikov, s kateri-mi bo kooperirala tudi medna-rodna unija. Organizatorična kampanja se bo vodila z vidika, da se vsi delavci te industrije organizirajo v eni organizaciji brez razlike na delo, ki ga o-pravljajo, namreč izučeni in na-vadni delavci.

Šest ubitih na cestah v nedeljo.

Chicago. — Avtomobilske ne-sreče so spet tirjale šest življenj čez nedeljo na cestah v Chicago in okolici.

PROSVETA
THE ENLIGHTENMENT
GLASILO IN LITNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
Organ of and published by the Slovene National Benefit Society
Naročnina: na Zdravstveno društvo (vključno Chicago) in Kanado \$6.00 na leto, \$3.00 na pol leta, \$1.50 na četrti leti; na Chicago in Ceno \$7.50 na leto, \$3.75 na pol leta; na in-ternetno \$9.50.
Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year, Chicago and Ceno \$7.50 per year, foreign countries \$9.50 per year.
Cene oglasov po dogovoru. — Rokopisi se ne vračajo.
Advertising rates on agreement. — Manuscripts will not be returned.
Naslov na vas, kar ima stik s 1. delom:
PROSVETA
2657-59 South Leland Ave., Chicago, Illinois.
MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

LJUDSKI GLAS

Svobodna beseda članov S. N. P. J.

(Na temelju resolucije o svobodi tiska v S. N. P. J., sprejete na deveti redni konvenciji v Chicagu, ima vsak član S. N. P. J. pravico, da stvarno in dostojno kritizira posamezne člane, društveno upravo, gl. odbor ali njegove zaključke, posamezne odseke gl. odbora, posamezne odbornike ali jednotno gospodarstvo. Kritika ne sme obsegati več kot 500 besed v eni obliki in mora biti podpisana s polnim in pravim imenom pisca in dodana mora biti njegova društvena številka. Kritika ne sme pisliti nifer, kar bi kršilo ali priporočalo kršenje federalnih in drugih zakonov, vsebovalo kriminalno obrekovanje (libel per se) ali kar se ne ujema s prvim odstavkom načelne izjave S. N. P. J. V ostalem je vsak pisec sam odgovoren za vsebino svojega dopisa v tej koloni.)

Par mihi o konvenciji.

Glencoe, Ohio. — Deveta konvencija SNPJ je za nami in njeni sklepi so stopili s 1. julijem t. l. v veljavo. V tem času so delegatje skoro dokončali s svojimi poročili na društvenih sejah, katerih članstvo na svojimi zastopnikom zaupnico ali pa proti. Na konvenciji sta bili dve glavni struji, oz. dva bloka, socialistični in Turkov-komunistični blok. Vselednega pa ni nekaterim delegatom zameriti, ako poročajo na društvenih sejah vse dobro o bloku, za katerega se ogrevajo, o nasprotnem pa vse slabo. To je pač stara nalezljiva bolezen, ki se najraje prime tistih, ki vedno kriče, da ven s politiko pri jedrnosti!

Naš delegat Frank Sepich je rekel, predno je šel na konvencijo, da je neumnost govoriti o frazi "ven s politiko pri jedrnosti", ker v SNPJ bo vedno politika, pa bila socialistična ali komunistična. Tudi jaz sem svojedržno pisal v tem smislu. Svetopisemska legenda pravi, da je tudi v nebesih politika. Ako bi je ne bilo, bi se ne spuntali ali zastrajkal cel kor angelov, ki so bili potem v pekel pahnjeni, prav kakor smo pahnjeni v pekel mi premogarji, ker smo zastavkali.

Iz dopisov v Prosveti vidim, da se ni članstvo še nikdar preje tako zanimalo za zapisnik kot se je baš sedaj za zapisnik devete konvencije (kar je zelo dobro znamenje za jednoto), zato sem se namenil, da napišem par kritičnih besed o poteku konvencije. Ni moj namen, da bi koga žalil s to mojo preprosto kritiko. Prošla konvencija je bila dobra šola za nas člane. Zanimanje za konvencijo je bilo veliko pri društvih, pri nekaterih pa še celo veliko prepira. Kajti to pot so tudi brezbrizni člani nastopili in agitirali za komunistični blok, ker so jih prepričali, da v gl. uradu obstoja mašina alična Lewisovi.

Na konvenciji so socialisti razdelili delegatom liste s kandidati za različne odseke. Isto so storili tudi pristaši Turkov-komunističnega bloka, toda tajno. Pa zadnji ni bilo povelji, ker so jih prvi razkrinkali, pa je nastala rabuka. Br. Matej Turk je zahteval, da konvencija socialiste strogo obsodi. Obžalujem početje nekaterih članov, ker sem od njih pričakoval več razsodnosti, pa so se pokazali zelo na nizki stopnji. Popolnoma pravilno je, ako se skupina dogovori, da postavi zmogljive člane za kandidate na odgovorna mesta. Brat Garden je storil prav, ko je odprto povedal, da je bil tudi on navzoč pri skupini, ki je sestavljala listo kandidatov.

Pri naši jednoti je precej članov, da so v starem kraju kopali premog. Tudi tam so imeli nekatere podporne organizacije, pa sta tudi obstojali dve struji, ki sta vsaka postavili svojo kandidatsko listo pri volitvah v urade. In ni bilo prav nobene rabuke zato, ker tako se vendar mora delati, ako se hoče delo sistematično vsiliti. Tako se bo v bodoče še bolj izrazitejša delala v tem smislu. Vsaka stranka bo že v naprej naznanila listo svojih kandidatov. Ker je br. Matej Turk primeroma še mlad, bo lahko to dočkal in sprizniti se bo moral s tem sistemom.

Na prejšnjih konvencijah se je vse križem predlagalo, ne glede če je kandidat zmogljiv za določni urad. Kar "za spasa" so jih predlagali. Zgodilo pa se je, da je bil ta ali oni tudi "za spasa" izvoljen. Fant je bil drugače morda dobra duša, ni pa spadal v urad. Na združitveni konvenciji v Clevelandu so izvolili nekoga "za spasa", pa je resigniral, ker so ga držali takoj po izvolitvi, da bo moral v gl. uradu vsaki dan milijon dolarjev prešteti. In valed tega "spasa" je moral konvencija drugega vo-

liti. Taki "špasi" pa stanejo jednoto velike vsote denarja. Zato je imel blok SNPJ prav, ko je izdelal popolno listo kandidatov za v odbore.

Resolucija za Brookwood šolo bi morala dobiti podporo, pa so jo komunisti porazili, in pri tem zatajili komunizem. A. F. O. L. je to šolo proglasila za "najbolj rdečo boljševiško šolo." Komunisti so ji dali pečat reakcije, samo zato, ker so jo socialisti podpirali. Poznam fante, ki so pohajali Brookwoodovo šolo in priliži iz šole kot komunisti. Pravili so mi, da so imeli različna predavanja in predavatelje, tudi Foster je tam predaval.

Resolucija, da naj jednota dedičem pošilja v stari kraj denar skozi Zadržno banko v Ljubljani je tudi bila poražena po Turkov-komunističnem bloku. Zakaj? Zato, ker je delavska banka in njen predsednik je socialist. Ako bi jednota v kako kapitalistično banko v Ljubljani poslala denar za dediče, bilo bi vse dobro in ne bilo bi hrupa kot je bil. To pa ostane le štiri leta; članstvo lahko spremeni ta način potom splošnega glasovanja. Naši člani hodijo v stari kraj na obisk, in večina teh se ustavi v Zadržni banki, pa so se prepričali, da ni tako kot so komunisti vpili.

Komunisti so na konvenciji predlagali, da naj jednota letno izdaja svoj koledar v obliki knjige. Tak predlog je bil očiten atentat na Družinski koledar, katerega bi radi uničili, zato ker ga izdaja tiskovna družba, ki je pod kontrolo JSZ in je ves čas naklonjen SNPJ ter odprti vsem strankam, da vanj pišejo. S tem atentatom so se komunisti pokazali članstvu SNPJ v pravi luči. Zanimljivo si jih je članstvo in na prihodnjo konvencijo jih ne pošljejo več.

Konvencija je sprejela nekaj dobrih zaključkov. Zato upam, da bo jednota napredovala, ako ne bo preveč pobotaže od nasprotnikov.

Prosim br. urednika, da moj dopis priobči in ga popravi slovnično, kajti tudi jaz delam in agitiram že 25 let za SNPJ. Pisal sem v liste in kritiziral, ker je bilo slabo za jednoto ter priporočal dobre strani. Dobre nasvete sem tudi priporočal 9. konvenciji, zato sem pa pri nasprotnikih pade v nemilost. Moji nekateri bivši prijatelji so začeli preveč na levo, kar jim ne dela nobene časti, ker so se pustili nahujskati od komunistov, pa so mi na društveni seji in izven seje zadali bridke srčne rane. Naj jim bo vse odpušeno, kajti čas bo prišel, ko bodo svoje zmote obžalovali.

Nace Ziemberger, član društva št. 54.

Da se razumemo.

Bridgeport, O. — Kot delegatu devete konvencije SNPJ mi ne da vest miru, da bi ne izrazil svojega mnenja radi kritike od strani nekaterih članov o prošli konvenciji in njenih blokkih. Nikakor ne morem razumeti, zakaj nečisto nekateri člani umeti, zakaj so bili bloki na konvenciji. Pravijo, da delegatje bi morali biti nevtrajni in zastopati samo društvo in jednoto.

To je vse dobro in prav. Koliko pa je bilo izmed vseh delegatov in gl. odbornikov na konvenciji nevtrajnih? Nobeden, ker tudi ni mogel biti! Vsi smo bili v blokkih. In po mnenju nekaterih članov je bila deveta konvencija valed tega zanič. Seveda se v tem zelo motijo, kajti blok, h kateremu sem spadal, ni imel nobenih drugih znamenov ali interesov kot le dobrobit vsega članstva ter jednote same, ni pa imel kakšne strankarske namene ali pa še celo koritarake.

Nisem se bal podati poročila na društveni seji, ker sem se in se še zavedam, da sem imel pri arcu ves čas samo koristi jed-

note in njenega članstva. Zavedal sem se ves čas, da sem v pravem in pa to, da sem delal pošteno za koristi organizacije vobče. Tega pa bi ne mogel vržiti, ako bi bil v nasprotnem taboru.

Naj si enkrat za vselej zapomnijo, da so se ravno socialisti najbolj borili proti vsem dolgoletnim sovražnikom jednote, da je danes jednota to kar je, velika slovenska organizacija, ki uživa ugled vsepovsod. Jože Zavertnik se je ves čas boril in uspešno odbijal vse napade, pa je dobil tak grd glas od Sepicha, da je sramota, kajti ta delegat je blamiral tudi vse svoje pristaše. In ko je bilo na glasovanju vprašanje, da se Zavertniku za njegovo dvajsetletno delovanje za jednoto zaupnico, je bil samo Sepich, ki je glasoval proti. Njegov glas je pomenil, da Jože ni nič koristnega storil za jednoto v teku 20 let. To je sramotno za člana jednote, da tako postopa.

Proti Sepichu kot osebi nimam nič, nikakor pa nisem pričakoval, da imajo komunisti tako nizkotne voditelje, da dajo skličnemu starčku, ki je pustil vse svoje moči za organizacijo, tako nizkotno grdo zahvaljo. Sramota! Ostali so bili vsaj toliko močje, da niso očito pokazali svoje osebne mrznje, kar je le v dokaz, da imajo več olike kot Sepich.

Koliko je bilo še drugih dobrih in koristnih stvari na konvenciji in drugod, pa jim je vselej komunistični blok nasprotnoval. Članstvo pa naj si zapomni, da samo radi osebnosti. Naj bi bila na konvenciji predložena še tako koristna stvar za jednoto in članstvo, in je prišla od naše strani, so se toliko časa ponavljala pitanja, da se stvar ni izpeljala. Pri tem jim je pomagala Turkova stranka. Turk je imel besedo, dokler ni bila na dnevnem redu volitev gl. tajnika in rezultat iste konvencije naznanjen. Potem je pa umolknil.

Precej zamere gre tudi nekaterim odbornikom narodnjakom, ki so tako navdušeni za narodno stvar. Še ne dolgo tega pa so tiati ljudje na shodih ravno iste stvari zagovarjali. Sedaj, ko je prišel čas, da bi se v resnici kaj delovnemu narodu pomagalo, pa delajo ravno obratno. In delegacija je navsezadnje te ljudi spoznala in jasno pokazala z volitvami, da potrebuje za gl. urad močje, ki so na mestu. Seveda, sedaj je jeza in ponekod, kakor mi je znano, tudi besede obračajo, samo da bi storili poštenim ljudem sitnosti in sramoto. Pri neki taki stvari pred predloženim gl. odbornikom sem bil slučajno navzoč. Ker sem se takrat vedel, da kaj so vse zmogli ti ljudje, se nisem podajal v razpravo z njimi, ker tudi tja ni spadala.

Je veliko stvari, ako bi zanje članstvo vedelo, za katere bi se članstvo izreklo tako-le: "Fant, vi ste res zastopali nas kot bratje-člani." Ne bi samo kritizirali in pa zaključke delali le iz zapisnikov, pa še te prav ne presoja. Dobro je pri tem le to, da je nasprotnikov in nevernih Tomažev malo, večini pa lahko na lep način človek pojasni.

Glede strank in blokov: Bil sem že na več konvencijah, angleških unijah ter slovenskih, ter nisem glede tega tako "green" kot morda izgledam, če tudi bolj malo govorim, pa tisto dvakrat premislim. Glede bodočih konvencij: Je sploh brez pomena, če kdo misli, da ne bo strank ali blokov, marveč bo še eden več kot zadnji, ki je baje že organiziran. To bo narodni blok. Brez cincarskega bloka tudi skorogotovo ne bo, kajti po pravilih se tega delegatom ne more zabraniti. V organizaciji kot je SNPJ mora biti na predna politika, saj smo v njej vendar v veliki večini le delavci.

SNPJ izdaja svoje glasilo dnevnik Prosveto, ki ima nalogo politično vzgajati delavce v naprednem duhu. In zakaj neki naj bi nas naša organizacija vzgajala nazadnjaško, saj nas že itak dovolj vse zatira! Članstvo, ki kritizira delegate, konvencije zaključke in gl. odbor, ki je bil v soc. bloku, naj dobro preuči situacijo, pa bo prišlo do zaključka, da je bil ta blok potreben, da je premagal nazad-

njaško progresivnega, ki se je zbiral pod firmo Turkov-komunističnega bloka. Treba je tudi pojasniti, da skupina, ki si je nadela zastopati jednotne interese, je bila imenovana socialistični blok po Turku in njegovih pristaših.

Tudi KSKJ je imela na pittaburški konvenciji blok, kar je prav. Sedaj pa se hoče nekaj prikazati meni, ki sem šel s poštenimi nameni na konvencijo, da delam za koristi SNPJ. Prišel sem nazaj tudi z dobrimi in poštenimi nameni ter s čistim srcem, ker se zavedam, da sem storil vse, kar je bilo v moji moči, za Slovensko narodno podporo jednoto. Seveda je bila konvencija predložila. Toda kdo je to zakrivil? Naš blok je vedno na to opozarjal, pa ni nič izdalo. Zavlekel je deveto konvencijo SNPJ progresivni blok, ki je skušal s svojimi vednimi pitanji potek konvencije obstruirati. Tukaj smo v deželi svobode govorje in tiska, pa so šli tisočaki za svobodo pitanja.

Kot 17 letni član SNPJ nisem še nikdar kršil pravil jednote in lahko rečem, da sem bil v pravem kar se tiče zastopstva na 9. konvenciji. Poleg tega pa so gotovi še pred konvencijo govorili o strankarstvu ter da nisem zmogel. Torej čemu sedaj kritizirati? Nič ne misli, da bom jaz kar vse lepo vzel ko se gre za pravico in resnico. Sem že preveč razočaran v življenju doživel. O tem naj zadostuje in upam, da ne bo treba več o tem v javnosti pisati.

Joseph Snoy, član društva št. 13.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisa pod rubriko "Ljudski glas" presezata precej čez 500 besed, kar pa ni krivda dopisnikov, ker zadevna določba je sedaj šele prvič objavljena, izveniški uradnega zapisnika, v listu. V prihodnje se bodo morali vsi dopisovalci, katerih dopisi spadajo pod to rubriko, omejiti le na 500 ali manj besed.

GLASOVI IZ NASELBIN

Dr. Pitamic poroča, da nas obišče.

Chicago. — Dr. Leonid Pitamic, poslanik kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, je te dni pisal br. Cankarju, predsedniku SNPJ, da pride prvi teden v juliju v Chicago in ob tej priliki obišče glavni stan SNPJ.

Nadalje smo informirani, da se bo vršil banket v počast dr. Pitamicu dne 8. julija zvečer ob sedmih v hotelu La Salle, Red Room. Banketa se udeležijo samo povabljeni. Odbor za prireditve banketa je sledeči: Dr. Ante Biankini, Vincent Cankar, John R. Palandech in John Jerić, urednik "Amer. Slovenca."

Solske volitve.

Buhl, Minn. — Ker se bližajo volitve v solski odbor v tem mestu in ker bomo imeli, kakor je dosedaj razvidno, veliko število kandidatov, je potrebno, da si izberemo dva najboljša kandidata, ki bosta zastopala delavske interese. Vselednega priporočam, da oddamo naše glasove Ed. Gundyju, ki je sedaj v odboru za ceste, in Geo. Boretu, ki je naklonjen delavskemu razredu.

Poročevalec.

Ameriška kolonija na južnem tečaju.

Washington, D. C. — Združene države imajo novo kolonijo, ki je pa pokrita z debelim ledom. Kolonija meri 20.000 kvadratnih milj površine in se nahaja na južnem tečaju, v Antarktiki. Nova "dežela" z dvema visokima pogorjema je bila odkrita po Richardu E. Byrdu, ki vodi antarktično ekspedicijo in ki je novozemlje krstil na Mary Byrd Land na čast svoji materi ter ga poklonil Združenim državam. Byrd poroča, da mora zdaj ekspedicija počivati, kajti na južnem tečaju je zimska sezona z dolgo nočjo in vsako delo je nemogoče.

Ropa obtoženi pravnik oproščen.

Chicago. — Raymond E. Blackwood, pomožni državni pravnik, ki je bil pred enim tednom aretiran na obtožbo, da je oropal zemljališnega trgovca za \$300, je bil v petek oproščen, ko je dokazal alibi.

Kriza ruskega strankinega komunizma

Odkar je Stalinov kurz zlomil taktiko Zinovjeva, bivšega predsednika Kominterne, ter Rakovskega, proslulega poslanika v Parizu, je nastopila v ruski komunistični stranki akutna kriza, ki se je stopnjevala doslej že tako daleč, da so sledile izključitve iz stranke starih in vplivnih teoretikov kot praktikov boljševiške revolucije i. 1917. — Novi kurz Stalina, glavna tajnika komunistične stranke v Rusiji, ki je nastopil z vso strogostjo, je izbral državno oblast proti lastnim članom in sodelavcem in v času, ko vodja komunistične opozicije, Leo Trocki, moleduje po evropskih državah za dovoljenje bivanja, se razkrajajoči razvoj stopnjuje v vedno hujšem stilu.

Mnogokrat se čuje, da ima kriza stranke glavnem le — osebni značaj. Varamo pa se, ako mislimo, da je tako. Resnica namreč je, da trditve o osebnih sporih ne drže, ker obstaja v stranki vse polno načelnih diferenc, ki nastajajo še vedno, se postružujejo, ker se ne more najti takozvane "prave" in uspešne formulacije glede rešitve sovjetske gospodarske krize, ki prav tako kot v Evropi zavira uspešen razvoj države. Naloga pa, ki so si jo ruski komunisti dali z uvedbo nove ekonomske politike že v prvih letih nove Rusije, še do danes ni izpolnjena in ni mogla pripeljati sovjetskega gospodarstva iz ekonomske krize in mu dati rečno in očitno socialistično bazo.

Da moremo jasneje opazovati stremjenje ruskega komunizma po dosegu zgoraj opisanih želja in vzporedno s tem tudi načelne razlike, pojavljajoče se radi mišljenj Stalinove grupe in mišljenj opozicije ter s tem v zvezi krizo ruske komunistične stranke sploh, tedaj moramo imeti pred očmi prvi in neposredni politični razvoj po letu 1917. Delavske mase so bile tedaj prežete revolucionarnega duha pod vplivom komunističnih zmag nad rusko buržoazijo. (Spomnimo se pri tem na revolucijo v Nemčiji, na vzpostavitev sovjetske republike na Bavariskem, na Ogrskem in na gibanje pučistov v Nemčiji!) Ko pa je nastopila prava doba meščanske normalizacije, meščanske obnove in "izboljšanja" kapitalističnega gospodarskega reda, so vse te ogromne "revolucionarne" mase delavske in kmetijske klonile že ob prvih udarcih. Nehote moram zastaviti ta vprašanje: Ali ni bilo tako tudi v Jugoslaviji?

Mislím, da se ne motimo, ako trdimo, da je bil sličen razvoj tudi v Rusiji sami in to kljub temu, da je tam komunistična stranka vzpostavila diktaturo proletarijata; kajti tudi čez to stranko so šle mase iluzij in posebno voditelji so se silno varali, ko so mislili, da je evropski proletarijat že zrel za prevzem državne oblasti. Prenašajoč strankine razmere v državni aparat in v Unijo sploh, moremo zopet uvideti, da se je razmeram v stranki izenačilo splošno narodno in gospodarsko življenje sedobne Rusije. Razvoj je ustvaril ne samo nove ljude, nego tudi nove razmere. Industrija se bori s finančnimi težavami. Kreditov primanjkuje, evropske države izvajajo še vedno gospodarski bojkot. Brezposelnost se ne more omiliti tudi z najstrožjimi uredbami, prav tako kot v Evropi, kjer brezposelnost stalno napreduje. Kmetijstvo stopa v novo razdobje. Ponesrečena agrarna politika sovjetske Rusije je v sedanjih časih prav klasično pokazala te razdobje. Jasno vidimo na eni strani — bogatejše kmete kot gospodarje situacije in vplivne kroge na deželi — na drugi strani pa vedno revnejše kmetiče. Oboji pa nalagajo oblastem nove in resne skrbí. Drjavni aparat se več se birokratizira tako, da je dosegel že tako visoko stopnjo, kakorino imajo najbolj birokratizirani sistemi Evrope. Strankini funkcije narj, tajniki in odgovorni člani-zaupniki na vstopajo v novo vrsto stanu: v aristokracijo. Trenja in zmaga sedanjega vladajočega krila komstranke so to stanje ne samo pospešila in delno podprla, nego so povzročila še hujša nerazpoloženja v stranki in uveljavila se premaganja lastnih članov-sodrugov, ki so našli drugačen način rešitve iz teh razmer.

Dobri poznavalci sodobne Rusije trdijo, da se danes ne da narediti čez vse to erte in reči, da ne bo šlo več tako naprej. To mnenja moramo tudi mi slej ko prej osvojiti. I. Trocki pa poleg vsega v sedanjí situaciji ni zmogel vniti ruskemu komunizmu to, kar si je zamislil takrat, ko je prevzel državno oblast in razglasil diktaturo proletarijata. Razvoj je šel še predaleč, da bi se mogel vrniti na prejšnjo pot, a danes je absolutni gospodar delno le izkristalizirani stan Nepovcev in strankinih funkcionarjev, diktiran po Stalinu.

Kljub dejstvu, da Trocki, bivši ljudski komisar vojske, organizator rdeče armade, teoretik komstranke in desna roka Lenina, ni osamljen, da ima mnogo privrženecv v Rusiji kot v Evropi in kljub temu, da sme vedno računati na sodelovanje idejnih in praktičnih voditeljev ruskega komunizma (Buharina, Rikova, Tomskija, Kalinina, Zinovjeva i. dr.), pa je akoraj čisto izključeno, da bi se posrečilo zagovoriti sedanji vodeči kurz ruske komunistične stranke. To kar drži stalinističen režim je preogromno, da bi moglo propasti pod akcijami četudi izbornega pravdnika I. Trockija. Delavstvu more ta primer prav lepo služiti. Zakaj, spoznati mora, da ni primerno in da je celo škodljivo ravnanje se po nezrelih metodah, ki morajo slej ali prej privedi do žalostnih posledic. Delavstvu potrebuje šole in zopet šole, potrebuje izkušenj, odvadtí se mora iluzij, ako hoče uspešno uveljaviti svoj razred v sedanjí človeški družbi. Kriza v ruski komunistični stranki je zato klasičen primer.

Vesti iz Jugoslavije

DOLENJSKI ROKOMAYH V ROKAH OBLASTI.

(Izvirno.)
Po naših krajih so redki primeri ljudi, ki bi se preživljali s roparstvom, s klatenjem iz kraja v kraj, ki bi jim bil poklic roparstvo, kakor imajo n. pr. v južnejših krajih polno raznih razbojnikov. Ti tvorijo kar cele organizacije. Tudi tam so jih že precej iztrebili, pri nas pa smo prav zadnje čase posebno mnogo slišali o razbojniku Jakopinu z Dolenjskega. Pojavil se je nekega leta dni in pomladi je že "zaslovel" kot silovit ropar, ki se pojavi zdaj tu zdaj tam, enkrat pri Novem mestu, čez par dni že v Zasavju, izvršuje rope in tatvine. Ves orožniški in celo vaski aparat je bil zadnje čase vedno na preži za Jakopina, ki je postal kar nekako legendaren. Kjerkoli je bil izvršen kak bolj prebrisan vlov, takoj so ljudje dotičnega kraja dejali: Jakopin je bil pri nas! — Jakopin je s svojimi dejanji že dle časa polnil naše časopise, vedel je, da ga vneto zasledujejo, in se je vsem pastem spretno umikal. Ko je Jakopin spoznal, koliko se govori o njem in kako je po imenu poznan povsod širom Slovenije, mu je to bržkone ugrajalo. Postal je kar predrzen in je ustavil kje na cesti kakega človeka, ga ogovoril, mu ponudil cigarete, povpraševal, kako je kaj z Jakopinom, uvažal nad tem da so mu neznan pripevodovali, kakšen strah imajo pred njim, nazadnje pa je Jakopin rekel: "Le kadi moje cigarete, in ne pozabi, da so Jakopinov." — Pojavil se je kje ob parobku gozda pri Višnji gorici ali pri Litiji, nagovoril kako staro ženo in ji povedal, da stopi pred njo sam Jakopin; stanka je seveda vsa preplašena pripovedovala vsem, da je govorila z Jakopinom, orožniki so planili za Jakopinom, ki pa jim je vedno ušel. Tako je postal Jakopin kar nekaj heroj svoje stroke, ropar, kakršnega Slovenija je dolgo ne pomni. Vsa Dolenjska je bila stalno v razburjenosti, po mnogih vaseh so vaščani sami anovali nekatere straže, ki so pazile, da se Jakopin ne priklati v njihovo vas. Vse to pa, da se je Jakopin tako spretno umikal oblastem, je dalo slutiti, da mora imeti sodelavce, tovariše, ki so mu pomagali pri tatvinah kakor tudi ga obveščali o vseh dogodkih, ki so z njim v zvezi in mu dajali informacije za vlogo in tatvine. Javno, da je padel sum predvsem na Jakopinove sorodnike, ki žive v vasi Potoku na Dolenjskem blizu Litije. Zato je policija pred dnevi aretirala več njegovih ožjih sorodnikov.

Zandarmerija je dalje dognala, da je imel Jakopin neke v okolici Potoka večje skladišče, kjer je shranjeval razna živila, da se je lahko prehranil ob dnevih, ko si ni upal k nobeni hiši. Bržkone je tam shranjeval tudi nakradene stvari, dokler jih ni razpečal po svojih pomočnikih med ljudi. Aretirani sorodniki pa trdijo, da ne vedo za nobeno skrivališče in da niso pomagali s prehranjevanjem Jakopina. Pač pa se je zandarmeriji posrečilo izslediti več ljudi, ki so razprodajali po dolenjskih hribih od Jakopina nakradene stvari. Na ta način, po prizadevanju policije, se je krog Jakopinovih pomočnikov znatno zmanjšal. Jakopinu so postala tla na Dolenjskem prevročila in ljudje so sumili, da se je nekam umaknil. Ze par dni se ni pojavljal nikjer na Dolenjskem. Ta domneva se je izkazala za pravo, zakaj — Jakopina so pred dnevi aretirali v Zidanem mostu, kjer je vstopil na mariborski vlak proti Ljubljani in sicer — bodisi iz objektivnosti, bodisi iz gnebe, da je tako manj sumljivo — s karto II. razreda. A prav s karto II. razreda je romal v — zapor.

O aretaciji poročajo sledeče: Dne 10. t. m. zvečer je z mariborskega vlaka potoval v Ljubljano tudi orožniški kapral Toplak iz Ljubljane. Bil je v civilni obleki. Ko je šel skozi vagon, je zagledal v kupeju II. razreda nekega moškega, čigar obraz je bil nekam znan orožniku. Dognal je, da je dotični potnik čudno sličen roparju Jakopinu, čigar slika je bila objav-

ljena v policijskih listih. Toplak je izstopil, opozoril železniško policijo (to se je dogajalo v Zidanem mostu) na potnika, ki da je bržkone Jakopin sam. Z uradnikom železniške policije sta stopila v vagon ter zahtevala, naj se potnik-Jakopin legitimira. Potnik-Jakopin se je razsrdil, da ga imajo za nepoštenega ter dejal, da nima legitimacije, da pa je kmet Nace Kosčak iz Krke pri Stični, kjer ima svojo kmetijo. Orožnik Toplak mu je zabrusil v obraz: Vi ste Jakopin. Potnik se je za hip zdrgnil ter se zamejal: "Česa vsega, vi ne veste?" Pozvali so ga, naj izstopi in gre z njima.

V pisarni so ugotovili, da je potnik res Jakopin. Pri osebnih preiskavi je bil ta sum potrjen. Našli so pri njem revolver, nabasan s 6 naboji, mali in veliki kuhinjski nož, žepno svetilko, denarnico s 2850 Din, srebrno žensko in moško uro, rezervne naboj za revolver, dalje vse izrečke iz "Jutra", ki se tičejo njegove osebe in ki opisujejo njegove pustolovščine in tatvine. Jakopin pa je tajil, da bi bil on res on, šele po dvehurnem zaslišanju je izjavil in priznal, da je res Jakopin. Dejal pa je, naj bodo veseli, da so ga na tak lep način dobili v pest sicer bi bil ves postreljal. Priznal je, da je izvršil več vlovov in ropov. Ko je pobegnil iz zaporov višnjegorskega sodišča, se je preživljal in pečal le s tatvinami in ropi. Podrobnosti o svojih dejanjih in pomočnikih pa ni maral povedati, češ, da se ne spominja. Zlasti pomočnike je tajil na vso moč.

Ponoči so ga z brzovlakom prepeljali v Ljubljano v zapore. Drugi dan, 11. junija, so ga uroženega prepeljali na Dolenjsko v okolico St. Vida, kjer je izvršil največ vlovov in ker ga tu največ ljudi pozna. Jakopin je deloma že med potjo, deloma pa na kraju zločinov priznal vsa očitana mu dejanja, ni pa hotel povedati, kdo mu je pomagal. Zvečer so ga spet prepeljali v ljubljanske zapore.

Tekom naslednjih dni pa je došel že izdal več svojih pomočnikov, ki jih sedaj policija in zandarmerija lovi in vodi v zapore.

Kdo je prav za prav Jakopin? Krepak, visok fant zdravih mišic. Znaki, po katerih so ga ugotovili spoznatni razni ljudje, so bili: brazgotina na nosu, ki jo je dobil pri nekem pretepu, bujne lase, na levi roki ima kot bišil rudar tetovirano rudarsko znamenje, dvoje kladiv počez, na desni pa ima tetovirano žensko telo. Bil je radi tatvine že dvakrat kaznovan in je iz višnjegorskih zaporov pobegnil. Vojake je služil v bolničarski četi, od katere pa je pobegnil. Je še zelo mlad, rojen na Silvestrov večer leta 1906 v vasi Potoku pri Litiji. Pritojen je po starših v vas Bukovica pri Litiji. Bil je nekaj časa rudar, a že dolgo časa se je preživljal le z ropanjem in vlovom na Dolenjskem. Bržkone mu je prepeljal v novomeške zapore, ker pravijo, da je večino svojih nedel izvršil v novomeškem okraju. Tam ga čaka v zaporih že njegov zvesti pajdaš Kolenc, s katerim je skupno pobegnil iz višnjegorskih zaporov, z njim ropal in kradel. Nemo goče je reči že sedaj, koliko zločinov je napravil Jakopin. Mnogo jih sploh ne bo mogoče dognati, a gotovo je, da jih je že sedaj ugotovljenih okrog 25. Kradla sta vse, kar jima je prišlo pod roko. Vdira sta le k ljudem, o katerih sta vedela, da imajo kaj pod palcem. Naropala sta vsakega toliko v par urah, da sta lahko po 14 dni živela brez vseh skrbi za vsakdanji kruh. Bila sta pa tudi oborožena od nog do glave, ker sta naropala tudi dosti orožja pri posestnikih na Dolenjskem.

Tudi v okolici Litije je bilo aretiranih zdaj par ljudi pod sumom, da so z Jakopinom v zvezi. Tako so aretirali kmeta Vrhovška iz Čateja, ki ga je baje izdal sam Jakopin. Bil je z njim v zvezi in mu pomagal pri zločinih.

Dolenjski Čaruga, kakor so imenovali Jakopina, je torej za zapahi ljubljanske jetnišnice. Vsa Dolenjska se bo oddahnila od strahu pred Jakopinom. Senzacija željna publika pa je za eno epizodo bogatejša.

Desetletnica univerze v Ljubljani.
Ljubljana, 11. junija 1929.
Deset let poteka, kar obstoja ljubljanske univerze, deset let, kar se je uresničila davna zahteva vsega slovenskega naroda, imeti svoj najvišji zavod znanosti in vede. Dobili smo jo, ker je pač to nujna zahteva vsakega naroda, ki stoji na kulturni stopnji, da ima univerzo v svojem mestu, v svojem jeziku. Zelo malo so k temu pripomogli tisti ljudje, ki so včasih že imeli polna usta z zahtevo po univerzi in s tem prirejali svoje strankarske shode ter lovili kaline "za svojo narodno stvar." Ti ljudje so bili taki kot je enega opisal: Velik šohd je imel, stranka napredna ga je priredila in neki človek, ki ga je Cankar poznal, je grogovito govoril na shodu za slovensko univerzo, ki naj nam jo da Dunaj. Velik halo je napravil in grogovito aplavz je želel, šohd "je bil prava narodna manifestacija, manifestacija vsega zavednega naroda" itd. In ko vpraša Cankar po shodu tega govornika: "Ali misliš, da jo dobiš?" — ga je ta debelo pogledal in vprašal: "Kaj? Koga?" — "No, univerzo." — Govornik se je bil zakrohotal zaničljivo: "Kam pa misliš, prijatelj! Cemu nam pa bo?" — Teh in takih ljudi je bilo dovolj. Njim se vsekakor nimamo zahvaliti, da imamo univerzo, nikar šele, da bi jih hvalili, da so nam jo teh deset let obdržali. Prav ti ljudje prirejuje v pretežni meri proslavo te desetletnice. Prvo dejanje za proslavo je bilo, da se prekrati v "Univerzo kralja Aleksandra" in to je ostal tudi višek proslave. Biti bi si morali predvsem v svesti, da vseh teh deset let, kar imamo univerzo, je moral vsa narod čisto planiti pokonci ter protestirati proti nameravani ukinitvi ljubljanske univerze. In da ne bi bilo odpora naroda proti nameram vlade, bogve, da ne bi mogli praznovati te desetletnice. Tega dejstva vsekakor ne bi smeli pozabljati ob vsaki priliki te proslave. A oni, ki so jo prosilavo, večje prikrivajo vse te zle strani te desetletnice. Zato se je del univerzitetne mladine odpovedal sodelovanju pri proslavah, ki se vrše ta teden. Tako se vrši v sredo (jutri) na univerzi recitacijski večer, na katerem berejo bivši ali sedanjí slušatelji ljubljanske univerze, ki se udeležujejo v literaturi, svoje pesmi ali novele. Sodeluje jih na tem večeru samo sedem, ostali so odklonili sodelovanje.

Ureditev agrarnih odnošajev.
Beograd, 10. junija 1929.
Ureditev oziroma likvidacija agrarnih odnošajev v naši državi je bila od nekdaj v bivši narodni skupščini med posameznimi strankami sporni predmet, glede katerega ni moglo pri nobeni vladi priti do sporazuma. Sedanjí kmetijski minister dr. Frančič se je kot resorni minister za agrarno reformo osebno zavezal za končno likvidacijo tega vprašanja v krajih, kjer spada zemlja pod agrarno reformo in je izdelal zakonski načrt o agraru, ki določa likvidacijo agrarnih odnošajev.

V tem načrtu je v glavnem določeno: Vsa agrarno interesirana zemlja se oceni do 50% tržne vrednosti. Agrarni interesi bodo vršili odplačila skozi deset let. Tako bo moral agrarni interesent plačati: 10% od ocenjene vrednosti, ta vsota gre v agrarni fond, 10% na račun prvega obračuna, 8% na račun obresti za prihodnje leto in vse geometrične stroške. Približno bo torej prišlo na agrarnega interesenta za eno leto 1800 Din na ha, oziroma 4200 Din na 4 ha. Ker obsega vsa pod agrarno reformo spadajoča zemlja 320.000 ha, bi morali vsi agrarni interesi skupno plačati prvo leto 576 milj. Din.

Zanimanje za novi zakon je veliko in razumljivo, če se pomisli, da je pri njem zainteresiranih najmanj 250.000 družin.

Smrtna koma. V Novem mestu je umrl 64 letni polkovnik v p. Matej Prašnikar. — V Krškem je umrla gđ. Ivanka Geigerjeva. — V Ljubljani je po mučni bolezni umrl star 44 let Rafael Zvoček, posestnik v Vrhpolju pri Vipavi. — Dne 12. jun. je umrl najstarejši Staročan, po domače Alovčev Peter, v starosti 92 let.

Zaupnost.
Kranjski Janex pride v kavarano, kjer sedi že njegov tovariš v šanklaci.
— Kaj pa pijes? Čaj ali kavo?
— Sam ne vem kaj, Natakari mi ni povedal.

Skoro utonil — je dijak Natan iz Siske v Savi. Skočil je v vodo in plaval nekaj metrov. Naenkrat se je pričel potapljati in se pogrezati v Savo. Klical je na pomoč. Več dobrih plavalcev je skočilo v Savo in plavalo do njega. Nekdo ga je spretno prijel za lase in ga zvelkel iz vode na breg, kjer, so ga zbudili iz nezvesti s umetnim dihanjem. Rešitev je prišla v zadnjem trenutku. — Tudi iz drugih krajev poročajo o utopljenih, znak, da je kopalna sezona prišla.

Zadružna banka v Ljubljani (Miklošičeva c. 13) je te dni kupila v Ljubljani veliko poslopje, ki ga Ljubljanci poznajo pod imenom Stari Zabajk. Kupnina znaša Din 450.000, ki je bila seve takoj plačana. Poznavalci pravijo, da je Zadružna banka napravila zelo dobro kupeljo, ker je v hiši 50 stanovanj. Zadružna banka bo poslopje adaptirala v družne svrhe.

Strašna nevihta v okolici Novega mesta. Novo mesto, 10. junija. — Sneli okrog 21. je prihrumela nevihta. Ko so ljudje že večinoma počivali, je uderila strela na Dolnji Težki vodi v kozolec, ki so ga mahoma objeli plameni! Na mesto nesreče sta prihitela Franc Reiter in Rudolf Mura, novomeška gasilska funkcijonarja, ki sta se slučajno nahajala v Gotni vasi v gostilni pri Matku, zbudila ljudi in organizirala gašenje. Najbolj se je pri gašenju izkazal Karel Suhli, gasilec iz Novega mesta, ki je splezal na slamatno streho poslopja v bližini ter z mokrimi rjuhami in z roko uničeval goreče utrine. Ker se poslopja v vasi skoro drugo poleg drugega, je obstojala velika nevarnost za vso vas. Prvo je dospelo na mesto nesreče stoplisko gasilsko društvo, katerega je kmalu sledilo šmihelsko. Gasilci so končno s pomočjo prebivalstva kozolec podrl in lokalizirali požar.

Isto noč je padala toča nad vaami Orohovec, Cerov dol, Suhadol (Gornji in Dolnji). Tolsti vrh in Cerovec. Toča, ki je bila precej debela, je napravila po vinogradih, polju in sadnih vrtovih ogromno škodo ter je mestoma pobila vse, tako da ne bo nikakega pridelka. Prebivalstvo obupa, zlasti ker še ni prebolelo lanske slabe letine zaradi suše.

Celjska porota je obravnavala včeraj dva slučaja. Prvi obtoženec Friderik Hribernik je vlomil svoj čas ob belem dnevu v pisarno mizo zobozdravnika dr. Sadnika in odnesel nad 10.000 Din. Obtoženec je bil pred tem že mnogokrat kaznovan, tako celo od dunajskega sodišča kar striktrakt. Dobil je poldrugo leto težke ječe.

Priprave za novo ekspedicijo na severni tečaj. Nansen, organizator ekspedicije z "Grofom Zeppelinom" na severni tečaj, ki se bo vršila prihodnje pomlad, sporoča, da so spremenili obe glavni bazi za polet. Prva bo na norveškem ozemlju, bržkone v Vadsøju in ne v Murmanskem na ruškem ozemlju, druga bo v Fairbanksu in ne v Nomeju, na Alaski. Na obeh krajih bodo postavili čim prej jambre za zasilanje zračne ladje. Glavni smoter ekspedicije bo, da ugotovi najbolj pripravena mesta za zračne postaje v polarnem ozemlju, preko katerega naj bi šla v bodoče najkrajša zračna zveza med Evropo in Ameriko. Nato mislijo fotografirati vso sibirsko obalo, s čimer bi dobili natančno karto tega konca zemlje. Polet nad Severnim tečajem bo samo epizoda v tej ekspediciji, ki bo trajala po Nansenovih računih tri tedne. Posadko zračne ladje bodo za ta čas podvojili.

Ženska banditka.
Topeka, Kans., 29. jun. — Neke mlada ženska je včeraj vstopila v prostore Security Benefit asociacije, kjer je z revolverjem ustrašovala uslužbence, da so ji izročili \$14.000 in s plenom pobegnila.

Operna pevka vložila tožbo za ločitev.
Chicago. — Edith Mason, primadona čikaške opere, je vložila tožbo za razpokočo proti Giorgio Palaccu, direktorju operne družbe. Vzrok za razpokočo je niso pojasnjeni. Operni zvezdi sta bili poročeni deset let in imata hčerko staro tri leta.

Razmere za pristaniščne delavce slabe.
New Orleans, La. — Delavci, ki so toliko srečni, da dobe delo v tukajšnjem pristanišču, nimajo nobenega vzroka, da bi se počutili zadovoljne. Na splošno vlada v New Orleansu velika brezposelnost; sem in tam se dobi delo le na pomolih pri izkladanju parnikov, v prvi vrsti pri dotičnih, ki pripeljejo težke stroke banan. Ako delavec nima moči Herkula in je zmogen nositi le po en strok banan, katerega teža je od 100 do 150 funtov, prejema za to delo le 35 centov na uro po dnevu in 45 centov ponoči. Ako se pa počuti dovolj močnega, da mu nalože na pleča po dva stroka hkrati, zasluži po 60 centov na uro. Vsi delavci se pa počutijo srečnim, ako delajo na teden po štiri dni; brezposelnost med njimi je namreč velika.

RAZNE VESTI
DOBRO GOSPODARSTVO.
Ljudstvo Alberta sledi vzgledu province Ontario. Električna industrija se razvija v interesu ljudstva.
Edmont, Alberta. — Trust električne sile nima take sreče v Kanadi kot v Združenih državah. Sentiment kanadskega ljudstva je veliko bolj naklonjen, da vlada razvije hidroelektrarne in oddaja elektriko direktno konzumentom. Vzrok za ta sentiment je, ker se je izkazalo, da je prvotno veliko cenejše za ljudstvo kot pa, ako je industrija električne sile v privatnih rokah; drugič ni ljudstvo in ne vlada toliko podvržena vplivom kapitalistične propagande od strani te industrije kot bi bilo, ako bi jo lastovali privatni interesi.

Provincia Alberta ima sedaj pred seboj načrt za državno lastovanje in obratovanje industrije za polnjenje električne sile. Načrti predvidevajo, da se ta industrija razvije sistematično, alično kot v provinci Ontario. Vlado so zainteresirali za ta načrt delavski poslanci provinčne legislature.

Koliko ste stari?
Philadelphia, Pa., 28. jun. — Ako ste stari več kot 35 let, vas bo Henry Ford potapljal po ramih, in ako ga vprašate za delo, bo vam ga sigurno dal v eni izmed svojih številnih tovarnih. Vaj tako je sklepati iz njegovega članka v "Ladies' Home Journalu," reviji za stare ženske in moroske puritance v splošnem.

V svojem članku pravi "filantropični" Henry Ford, ako bi šlo po njegovi volji, da bi on posleval le delavce, ki so stari med 35tim in 60tim letom. Dalje pravi, da je najstarejši delavec star delavec vedno bolj zanesljiv in trpežnejši kot pa njegov mlajši sodrug. Mlad delavec, pravi Henry, se prehitro utruji. Kako se to vjema z njegovo prakso, je seveda pa drugo vprašanje.

Dekle izvršilo samomor.
Chicago. — Juanita Gallardo, prijazno mehško dekle, si je v petek končalo življenje s strupom. — Gallardo je postala znana pred dvema letoma, ko je vtihotapila žago v državno jetnišnico v Jolietu svojemu ljubimcu Bernardu Roaju ravno na predvečer njegove eksekucije radi utrem njegovim tovaršem se je posrečilo pobegniti iz zapora. Roajevi tovariši so bili pozneje zopet prijeti, on sam pa se je rešil v Mehiko, dekle pa je bilo obsojeno v zapor, ker je pomagalo, da so jetniki ušli. Roa je pozabil na svoje dekle, ko je bil enkrat na varnem in to je bil menda vzrok, da je dekle v obupu in razočaranju seglo po strupu.

Operna pevka vložila tožbo za ločitev.
Chicago. — Edith Mason, primadona čikaške opere, je vložila tožbo za razpokočo proti Giorgio Palaccu, direktorju operne družbe. Vzrok za razpokočo je niso pojasnjeni. Operni zvezdi sta bili poročeni deset let in imata hčerko staro tri leta.

Razmere za pristaniščne delavce slabe.
New Orleans, La. — Delavci, ki so toliko srečni, da dobe delo v tukajšnjem pristanišču, nimajo nobenega vzroka, da bi se počutili zadovoljne. Na splošno vlada v New Orleansu velika brezposelnost; sem in tam se dobi delo le na pomolih pri izkladanju parnikov, v prvi vrsti pri dotičnih, ki pripeljejo težke stroke banan. Ako delavec nima moči Herkula in je zmogen nositi le po en strok banan, katerega teža je od 100 do 150 funtov, prejema za to delo le 35 centov na uro po dnevu in 45 centov ponoči. Ako se pa počuti dovolj močnega, da mu nalože na pleča po dva stroka hkrati, zasluži po 60 centov na uro. Vsi delavci se pa počutijo srečnim, ako delajo na teden po štiri dni; brezposelnost med njimi je namreč velika.

Male besede o velikih boleznih
Pljučnica.
Kaj je pljučnica? Pljučnica je pljučno vnetje, katero povzroča bakterije, ki jih najdemo v izločkih iz grla in nosu večine ljudi. Nevarnost prinaša vse te bakterije, ker morejo včasih povzročiti prehlajenje in bronhitis, toda bakterije ljudi, ki ravno bolujejo na pljučnici, preje povzročajo bolezni. Pljučnica je bolezen, "ki se dobi", nalez. Bolniki na nji bi morali biti izolirani. Zdravnikova navodila glede bolnikov izločkov iz grla in nosa je treba točno izpolnjevati, da se prepreči nadaljnje širjenje bolezni. Povzročitelji pljučnice živijo dolgo v temi na pohištvi, obleki, perilu, zaveseh itd.

Pljučnica se čisto konča s smrtjo: Ena oseba umrje izmed vsakih pet do deset, ki so dobili pljučnico. Skoro ravno toliko ljudi umrje vsako leto radi pljučnice, kot radi jetike, v nekaterih državah pa še celo več, n. pr. v Združenih državah Severne Amerike ca nad 20 odstotkov več. Mnogim izmed njih bi bilo mogoče pomagati, če bi imeli pravo pomoč takoj, ko so se pojavili prvi znaki. Bolnik mora takoj v postelji in mora ostati v njej, dokler popolnoma ne okreva. Ne sme vstajati niti malo. Uporabljati mora primerno posodo za telesno potrebo v postelji. Pljučnica nalaga velike zahteve na srce in pljuča. Dokler je oseba bolna, more celo majhen napor povzročiti smrt. Če niso hlane razmere izredno dobre za izolacijo bolnika in za njegovo oskrbo, ga je treba dati v bolnico, oboje, v njegovo lastno dobro in pa, da se zabrani infekcija ostalih oseb v družini. Mnogim slučajem je pomagal serum proti pljučnici. Doktor bo vedel, kdaj ga je treba uporabiti.

Dejstva o pljučnici. Razširja se s kašljanjem, kihanjem, pljuvanjem, ali prijetanjem predmetov, ki so bili umazani s izločki iz nosa in grla. Pljučnica se večkrat pridruži osipcam, oslovskemu kašlju, influenci in kripi. Povzroča jo lahko tudi: draženje z gotovimi plini (klor itd.) in različnimi pralnimi delci, hude poškodbe, operacije, preveč dela, pomanjkanje spanja in gibanja, neprijetno izpostavljanje hladnemu in mokremu vremenu, nenadne izpremembe v načinu življenja, dihanja slab zrak itd. Pljučnica se rada razvije, če je oseba slabotna in lahko nastopi kot posledica zanemarjenega prehlada. Ne jemljimo aspirina ali zdravila zoper kašel brez zdravnikovega naročila.

Kako spoznaš pljučnico? Zdravne se navadno s hudo mrzlico, veliko zbitostjo, pomanjkanjem apetita, rezkim občutkom v prsih, ki se poveča pri kašlju ali dihanju, vsemu temu sledi nekaj urah krvav izpljune. Včasih ni ne mrzlice, ne bolečin v prsih, ampak bolnik ima le pospešeno dihanje, modre ustnice in vročico. Če ima katerega od teh znakov, pojdi takoj v posteljo in pokliči zdravnika.

Kako se pljučnice ubranimo? Pazimo, da bodo izločki iz grla in nosa drugih ljudi čim dalje od nas. Držimo svoje roke, svinčnike in druge predmete proč od svojih ust. Pokrijmo si usta, če kihamo ali kašljamo.

Prekuhajmo vse, kar rabimo pri jedi. Ne pljuvajmo na tla na cesti in na javnih mestih. Izogibajmo se nepotrebnega izpostavljanja dotiku s bolnikom. Prezračujmo temeljito svoj dom in delavnico. Nositi je treba vedno prikladno obleko. Treba je dosti spanja in gibanja na prostem. Jesti ne smemo preveč. Oprezni moramo biti za časa prehlajenja.

Ko okrevamo od pljučnice napravi to, kar zdravnik svetuje; ta ve več o pljučnici kot ti. Posedno pazi, da s postelje ne vstaneš prej, dokler ti ne dovoli. Če vstaneš iz postelje prezgodaj, se bolezni lahko zopet povrne. To pa more bolnika veljati življenje! Ne pojdi prekmalu na delo. Razne arčne in druge bolezni morejo biti posledica vsakemu tudi manj napornemu delu, dokler je bolnik oslabilen. Narava pomaga samo tistim, ki pomagajo njej! Naravi pa pomagajmo najbolje, če se ravnamo natančno po navodilih tistega, ki človeško naravo pozna — zdravnika. ("Zdravje.")

Med pravdniki.
— Gotovo ste že opazili, gospod kolega, da lahko postavite š na glavo, pa vendar ostane š.
NAJVEČJI CUNARDOV IZLET V JUGOSLAVIJO.
Kakor izjavlja Cunard Line, bo letošnji njih izlet v Jugoslavijo dne 7. julija s veliko in hitro ladjo Aquitania prekosil po številu vse dosedanje izlete. Zasluge za ta uspeh se mora pripisovati našemu marljivemu rojaku g. Ivanu Kampotiču, ki si prisadeva, da bi čim največ jugoslovanov posteljo svojo rodno staro domovino in tak napravilo čisto zveze s njo. Cunard Line sama pa si prizadeva, da čim najbolj zadovolji svoje potnike, kar je za njo najboljša reklama za bodoče.

Ker so se širile neke netočne vesti, da jugoslovanstvo oblasti ne upoštevajo pravice ameriških državljanov, da jim po prihodu nalože vojaško obveznost, ali jih na kak drugi način nadlegujejo, se je Cunard Line obrnila na pristojno mesto, kjer je dobila informacije, da so vse te vesti izmišljene in jih širijo nasprotniki Jugoslavije.

Kakor čujemo, so se jugoslovanski uradni zastopniki v Ameriki uradno obrnili na mero-dajne kroge v domovini s navetom, naj čim največjo paleto posvečajo ameriškim turistom, bodisi, da so jugoslovanski, ali pa ameriški državljan.

Gosp. Kampotič nas prosi, naj objavimo, kjer ni Cunardovih agentov, naj se obrnejo na ravnost nanj na 345 No. Michigan Ave., Chicago, Ill. — (Adv.)

NA PRODAJ
Prodaja se dve sobni hiši na enpi loti. Cena po dogovoru. Vpraša se na: 370 First Ave., Milwaukee, Wis. — (Adv.)

POJASNILO.
Članom naročnikom Prosvete, društvenim tajnikom in zastopnikom lista Prosveta, bodi s tem pojasnjeno, da NOV sistem plačevanja naročnine gre v veljavo 1. julija 1929. Vsi naročniki, ki dolgujejo na naročnini za NAZAJ, morajo plačati po starem sistemu vse kar dolgujejo do 30. junija 1929. Prosim, da se to upošteva in vame na znanje. Za list Prosveta — Philip Godina, upravitelj.

VABILO NA VELIKO VESELICO

katero priredi

SLOVENSKA MAXHOM GOSBA

dne 4. julija 1929 v Slov. Del. Domu na Maxhom, Pa.

Pričetek veselice ob drugi uri popoldne. Pričetek ples ob tretji uri pop. in zvečer ob sedmi uri bo snigrala godba nekaj koncertnih komadov, potem (tako) nastopi Mišinski orkestr, ki bode pokazal, da se ne trudijo zastonj in vsem bode nastopilo tudi dobroznano Slov. Pev. Inobzvalno društvo "Blod" iz Conemaugh, Pa., in nam nupelo par krasnih slovenskih pesmi.

Program ne bo predolg, vsled tega upamo, da vam bomo ustregli. Cenjeni rojaki in rojakinje in Johnstowna in vse bližnje okolice, pridite vsi in se zabavajte z nami, pripeljte seboj tudi mladino, da bodo videli kaj vse so se naučili naši mladi in kaj se da narediti ako se dovolj potruditi. Za suha grja in prazne želodce bo skrbel zato izvoljeni odbor.

Vstopnina za moške je 50c, vstopnina za ženske 25c, otroci so vstopnine prosti.

Torej na svidenje dne 4. julija vame bližnji.

SLOV. MAXHOM GOSBA.

